

[Dorte Bennedsen]

Jeg skal derfor på denne baggrund på vegne af Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at vandmiljøplanens krav til landbruget ikke har været tilstrækkelige til at opfylde målsætningen for reduktionen af forbruget af handelsgødning inden for den aftalte tidsramme, pålægger Folketinget regeringen inden den 31. december 1990 at udarbejde en handlingsplan for en bæredygtig udvikling i landbruget indeholdende konkrete forslag til nedsættelse af forbruget af kvælstof og af bekæmpelsesmidler.

Forslagene bør omfatte

- bedre udnyttelse af husdyrgødningen
- bestemmelser om afgrødevalg til grønne marker (efterafgrøder)
- strukturændringer
- kvoter
- afgifter.

Folketinget forudsætter, at målingsresultaterne for overvågningen af udvaskningen i 1989 tilstilles Folketinget, således at de kan indgå i behandlingen af handlingsplanen.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 36).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg synes jo, at jeg tidligere har haft lejlighed til at holde det indlæg, som skulle have været holdt under denne forespørgsel, og derfor skal jeg indskrænke mig til at sige, at Det Konservative Folkepartis folketingsgruppe agter at stemme imod det stillede dagsordensforslag.

Leif Hermann (SF):

Under den foregående redegørelsesdebat kritiserede jeg ministeren for mangel på præcise retningslinier for den kommende handlingsplan for en bæredygtig udvikling, og det er klart, at man naturligvis ikke kan kritisere, uden at man selv er konstruktiv, og det vil jeg så være med mit indlæg i denne forespørgselsdebat.

Miljøministeren har flere gange fremhævet nødvendigheden af en forstærket international indsats, og det er et synspunkt, som vi absolut kan tiltræde. Derfor mener vi, at miljøministeren og landbrugsministeren – gerne med hinanden i hånden, de har jo før kunnet finde fodslag i miljøpolitikken, om end de siden er blevet promoveret til højere embeder – skulle tage en tur til Bruxelles og stille krav om, at EF's landbrugspolitik gennemgås og grundigt undersøges med henblik på denne landbrugspolitiks miljømæssige forsvarlighed.

Miljøministeren har flere gange ventileret det problem, der hedder: Hvad er egentlig de miljømæssige konsekvenser af det indre marked? Nu kunne det så være rimeligt nok – og jeg har forstået, at miljøministeren har haft et vist held med at luften denne problemstilling i Miljøministerrådet – at man sagde: Undskyld, har vi ikke også et problem på landbrugspolitikken? Det ville indebære, at landbrugets problemer med hensyn til konkurrenceevnen m.v. kunne fanges op i en fælles EF-miljøindsats i forholdet til EF's landbrugspolitik. Miljøministeren kan her henvise til principperne i det forslag til overfladevandsdirektiv, der ligger, og i øvrigt udmærket forlange en hvidbog eller en grøn bog, eller hvilke farver de nu har i den dér europæiske forsamling, om EF's landbrugspolitik og miljøet.

Jeg forstår, at miljøministeren er ganske klar over, og det kom også til udtryk under redegørelsesdebatten, at EF-problematikken skal ind i billedet, og når ministeren siger, at vi i 1987 forsøgte at integrere miljøinitiativerne i erhvervsøkonomi og -struktur, er det jo lige præcis den problemstilling, der også skal rejses i forhold til EF – ikke senere end den rejses her, men i hvert fald senest samtidig med, at ministeren tager disse spørgsmål op i regeringen.

Med hensyn til den indenrigske del af handlingsplanen må den efter vores opfattelse tage sit udgangspunkt i en kritisk analyse af de miljømæssige konsekvenser af den igangværende strukturudvikling. I den forbindelse må den landbrugslov, som Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre kunne forbrødes om, naturligvis inddrages. Videre må handlingsplanen belyse sammenhængen mellem forbruget af handelsgødning og bekæmpelsesmidler, og jeg kan i den forbindelse henvise til, at forbruget af vækstregulatorer i 1989 er øget med 40 pct. i